

Нито сѣнце, нито месечина,
 Ясъ не знаефъ, ни зима, ни лето;
 Тая мене дома ме донесе,
 А я неа на пѣтъ ѣ загубиѣ.
 Тие ми сѣ мои-те гре'о'и.“
 Си стана'е девет-те попо'и,
 Му пеа'е свѣти вангеліа,
 Му пеа'е простени молитви,
 Го пеа'е три дни и три ноке;
 Го фатило Марко сонъ да спіетъ.
 Кога отъ сонъ ми сѣ разбудило,
 Малу стана колку да си седнитъ;
 По малу си Марко оздра'ило.

55.

Станковикъ Дуко сѣ исповедвитъ.

Боленъ лежитъ Станковике Дуко,
 Боленъ лежитъ за деветъ години,
 Искиналъ ми до деветъ постели,
 По постели до деветъ перници.
 Сѣ разигра она слано море,
 Силенъ ветаръ отъ четири стѣрни.
 Бранъ сѣ дига више до небеси,
 Отъ дно морско с' виде до пеколи,
 Сѣ разигра она слано море,
 Ке потопитъ лишанъ Свѣта Гора,
 Манастира лепи Хилиндара.
 Изговоре Сава игумене
 На оніе триста калугери:
 „Ель чуєте триста калугери!
 Ке ви речамъ една пуждна реча,
 Соблечите свила и кадифе,
 Облечите руво калугерско,
 На глави те капи камилафки
 Подъ мишки-те стакли позлакени,
 Не гуши-те златни петрахили,
 Облечите златни-те одежди,
 Облечите на ваши гѣрбинѣ,
 На рѣце-те златни наръкквици,